

Občanský průkaz křesťana

„Věřím v jednoho Boha...“; tato slova opakujeme každou neděli během bohoslužby. Co znamenají slova této modlitby, jak vznikla a jde vůbec o modlitbu? Takové otázky nás mohou někdy napadnout, když recitujeme nebo zpíváme „Krédo“, tzn. Vyznání víry.

Blíží se nám pomalu závěr roku víry, během něhož jsme se snažili nejrůznějšími formami, přednáškami, modlitbou, katechezemi, dojít snad k hlubšímu poznání: co je víra? co ode mě víra žádá? a komu a co vůbec věřím? Oč v této modlitbě vlastně jde, k tomu nám mohou sloužit následující řádky.

Slova „**Vyznání víry**“, této modlitby, jsou jakýmsi identifikačním znamením, průkazem, křesťana. Nejen katolická církev, ale i většina protestantských církví se spojuje každou neděli, nebo při jiných příležitostech k této modlitbě. Jestliže je ale tato modlitba naším OP (občanským průkazem), měli bychom ji znát, vědět, co znamenají jednotlivá slova a části této modlitby – asi tak, jako známe údaje na svém občanském průkazu. Proto bych se v následujících řádcích s vámi rád rozdělil o malé zamyšlení ohledně modlitby Vyznání víry. K tomu je nutné udělat nejprve kratičký výlet do historie.

Zkusme si představit situaci křesťanů v prvním nebo druhém století po Kristu: vznikají jednotlivé církevní obce, spojené v celek církve. Křesťanští myslitelé, teologové a filosofové, usilovně promýšlí to, co Kristus zvěstoval a co zanechali svatopisci v knihách Písma svatého. A bylo potřeba se sjednotit na základních principech křesťanské víry a chránit ji před pokřiveným soukromým výkladem některých lidí té doby (kteří např. odmítli celý Starý zákon, který prý popisuje „zlého“ Boha, zatímco Ježíš Kristus hlásá „Bůh je láska...“). A tak se křesťané snaží zformulovat v několika slovech nebo větách, co je vlastně jádrem jejich víry. A tak vlastně už v Listu Římanům (Řím 10,9) najdeme první slavnostní vyznání křesťanské víry: „*Ježíš Kristus je Pán!*“ Je jasné, že důraz všech těchto vyznání byl kladen na božství Ježíše Krista, jeho jedinečnost v Božím plánu spásy

lidstva, a také poznání Boha jako Trojice božských osob. V 1.–3. století vzniká několik různě dlouhých a různě formulovaných vyznání víry. Těmto formulím se nejprve říkalo „symbolon“: toto řecké slovo totiž označovalo v antickém Řecku a Římě polovinu pečeti, která sloužila jako poznávací znamení. Když se potkali dva lidé, kteří si měli vyměnit důležité informace, navzájem prokázali svoji identitu tím, že přiložili k sobě každý svoji část pečeti – a tím byla ověřena totožnost jejího nositele. „Symbol víry“ je tedy znamením ke zjištění totožnosti a znamením společenství věřících křesťanů. Symbol víry byl zpočátku zejména přísahou nebo-li vyznáním, na základě kterého byl dospělý člověk pokřtěn. Je dobré si uvědomit, že tato praxe zůstala až do dnešních dnů: při křtu je člověk (případně rodiče malého dítěte) třikrát dotazován na svoji víru: „Věříš v Boha Otce...“ – „Věříš v Jeho Syna...“ – „Věříš v Ducha svatého...“. Tímto vyznáním člověk vlastně dává přísahu, vyjadřuje svoji víru a tak se uskutečňuje to, co vyjádřil předchozí papež Benedikt XVI na počátku své první encykliky *Deus caritas est* (Bůh je láska). Píše tam: „*Uvěřili jsme v Boží lásku... Na počátku křesťanského života není určité etické rozhodnutí nebo nějaká velká idea, nýbrž setkání s událostí, s Osobou (Kristem), která otevírá před životem nový obzor a dává mu rozhodující zaměření.*“

První staletí křesťanství dalo vzniknout několika různě formulovaným „symbolům víry“. Nejznámější z nich jsou dvě, která používáme při liturgiích: *Apoštolské vyznání víry* (kratší formulace, její jméno je odvozováno od toho, že prý jednotlivé články tohoto vyznání vyslovili samotní apoštolové) a *Nicejsko-cařihradské vyznání víry* (delší, slavnostnější a také obsáhlejší, je „vyzrálejší“ formulací křesťanské víry, tak jak bylo toto vyznání přijato na církevním koncilu roku 381 v Konstantinopoli, Cařihradu.

Nyní se zaměříme na samotný obsah „Kréda“. Jak už jsem se zmínil, celý text je rozdělen do tří částí, vztahujících se k jednotlivým osobám Boží Trojice. „Věřím v Boha Otce...“ Když velký teolog, sv. Tomáš Akvinský, komentuje tato slova, říká že (1) v tu chvíli se odevzdáváme Bohu svým životem, odevzdáváme mu vlastní existenci, jeho Boží vůli, důvěřujeme Bohu – mohli bychom to shrnout do slov: „*věřím Bohu*“; (2) ale zároveň tím také vyznáváme svoji víru v to, co nám Bůh zjevuje, co říká. To bychom mohli vyjádřit slovy „*věřím Boha*“; (3) věřit znamená vidět v Bohu budoucnost svého života, budoucnost celého lidstva, vidět Boha jako toho, k němuž se celý vesmír vrací: „*věřím (směrem) do Boha*“. Všechny tyto tři aspekty víry se pak společně obracejí k tomu, co v Krédu následuje: Bůh je Otec všech a počátek všeho (*Stvořitel nebe i země*), On stvořil všechno z ničeho, na základě své vůle a lásky, která vychází z Boží Trojice.

Druhý oddíl Kréda nás posouvá k osobě Ježíše Krista („*Věřím v jednoho Pána, Ježíše Krista*“): vždyť on je tím, kdo nám představuje osobně Boha, nejen jakožto poselství o vzdáleném pánovi, ne jako proroci starozákonní

doby, ale Ježíš říká: „Kdo vidí mne, vidí Otce“ (Jan 14, 9) – protože platí že „Já a Otec jedno jsme“ (Jan 10, 30). Tento oddíl obsahuje několik zvláštních obrátů: „Bůh z Boha, světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha“. Tato slova byla výsledkem obrany křesťanské víry proti útokům těch, kdo v prvních staletích snižovali význam Ježíše a považovali ho jen za jednoho z proroků, považovali ho jen za prostého člověka. Proto Krédo takto polopaticky vysvětluje: Kristus je *Bůh (zrozený) z Boha; Syn je stejným Bohem jako Otec – tak jako pochází paprsek světla ze světla. A proto je pravý Bůh z pravého Boha.* Tato druhá část Kréda představuje život Krista, Božího Syna: ten, který je od počátku u Otce, se stává člověkem v těle Panny Marie – kvůli nám („pro nás a pro naši spásu...“); byl „ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben“. Ale po svém Zmrtvýchvstání se vrací k Bohu Otci.

Třetí oddíl Kréda se zaměřuje na třetí Osobu Boží Trojice, na Ducha svatého. Ten je zaslíben Ježíšem („*Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl*“ Jan 14, 26). Tato část Vyznání se dále zabývá dílem, které koná Duch svatý ve světě. A právě proto je v této části zmíněna církev – jakožto pravé dílo Boha (živené přítomností Ducha svatého), nejen nějaké dílo lidské. A přítomnost Ducha svatého také působí další účinky, které tu jsou zmíněny: (1) *vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů*; (2) *očekávám vzkříšení mrtvých*; (3) *očekávám život budoucího věku.*

Letos o Slavnosti Krista Krále bude zakončen Rok víry společným slavnostním přednesením Vyznání víry. Ať naše odpověď „*Věřím!*“ je pronesena s vědomím, že každý z nás se křtem stal svědkem víry – zodpovědným nejen za svůj život a za svoji víru, ale také za její předávání budoucím generacím!

P. Josef Mikulášek

DUŠE VŠECH ZEMŘELÝCH

Dnes **1. listopadu 2013**, začínáme nový měsíc listopad - zvaný dušičkový. Jedna ze základních pravd o Bohu zní, **DUŠE LIDSKÁ JE NESMTRELNÁ**. Velké je množství těch, kteří se na nás dívají, čteme v Písmu sv. Věřím, že každý z nás ví o lidech, kteří žili s námi a vedle nás, ale kteří zde už nejsou. O nedělích a slavnostech společně vyznáváme víru v život věčný a společenství svatých. Jak tedy můžeme a máme pomoci těm, kteří jsou už na druhém břehu života?

1. Svátostí smíření
2. Účastí na mši svaté
3. Modlitbou a vírou
4. Návštěvou hřbitova a modlitbou
5. Sebezáporem, obětí, atd.

Věříme v Boha, který je živý a vzkříšený, Pán nebe i země. Plnomocné odpustky, které mohou získat v těchto dnech pouze duše v očistci (duše zemřelých, ne živých), znamenají odpuštění časných trestů. Když jdeme ke sv. smíření, tak jsou nám odpuštěny hříchy, ale zůstávají tresty za hříchy. Ty si můžeme odpykat zde na zemi, nebo jednou po smrti v očisti. Protože před Boha můžeme předstoupit jen s čistým srdcem.

Člověk po smrti, nemůže už nic změnit. A duším zemřelým mohou pomáhat jen lidé, kteří dosud žijí na zemi. Snažme se opravdu být solidárními s těmi, kteří zesnuli a kterým za mnoho vděčíme.

P. Antonín Fiala, kaplan

O Slavnosti Všech svatých začíná tzv. Dušičkový oktáv modliteb za zemřelé (1. - 8. listopad). Na Všechny svaté a na Dušičky po celý den je možné při návštěvě kteréhokoliv kostela získat **plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze **duším v očistci**. Kromě tří obvyklých podmínek (**sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl sv. Otce**) je podmínkou pomodlit se v kostele **Modlitbu Páně a Vyznání víry**. Taktéž je možné získat tyto odpustky v tomto oktávu za obvyklých podmínek, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se za zemřelé. Dušičková pobožnost bude ve Vsetíně dnes po mši svaté s průvodem na hřbitov, vezměte červené kalíšky, v Polance v sobotu v 18:00.**

Příležitost ke svátosti smíření:

Vsetín: PÁ 9:00 - 11:00, 16:00 - 17:30

Valašská Polanka: SO, NE 7:00

Pozděchov: NE 10:00

DUŠIČKY 2013

	Vsetín	Valašská Polanka	Pozděchov
1. 11.	7:00, 10:00, 18:00	17:00	16:00
2. 11.	7:00, 10:00, 16:00 kaple	7:45, 17:00 se světelným průvodem	16:00 se světelným průvodem
3. 11.	7:00, 8:30, 18:00, 15:00 DP	7:45, 9:30, 14:00 Dušičková pobožnost	11:00

CPRS INFORMUJE

Drakiáda

V neděli 13. října se nad sychrovskou vodárnou vznesli do vzduchu Krteček, Žabka, Hello Kitty a další dračí krasavci, aby se rozhlédli po

kopcovité valašské krajině zalité odpoledním sluncem a především aby potěšili dětskou duši, jež se letošního pouštění draků už nemohla dočkat.

Pozorný účastník drakiády brzy zjistil, že se pouštějící záhy rozdělili na dvě poloviny. Ta první, úspěšnější, „připíchla“ své zdatné letce do vzdušného prostoru a pak stačilo jen držet, nepustit a nenechat se drakem odnést. Pro ty druhé mělo chvílemi pouštění nádech detektivky – to když přišla větrná krize a draci sebou začali ve vzduchu házet a zmítat různými směry, nejčastěji pak směrem dolů. Sám jsem na drakiádě nebyl jen pozorovatelem, ale patřil jsem do druhé skupiny pouštějících. Odpoledne jsem si pěkně užil.

Myslím, že stejně jako všechny děti, které kromě pouštění draků s nadšením plnily doplňkové disciplíny: skákání v pytlích i přes lano, házení balónků na cíl i podbíhání pod roztočeným lanem. Dětská radost z pohybu i z drobných úspěchů v soutěžích nakazila snad všechny přítomné. A tak se to nedělní odpoledne nad sychrovskou vodárnou nevznášeli jen draci, ale také radost a pohoda lidí, kteří na letošní drakiádu přišli.

Za CRPS Honza

Misijní neděle

„Před tváří Pána je cennější drobeček čisté lásky, než všechny ostatní skutky dohromady.“

(sv. Jan od Kříže)

Každý správný křesťan si nechce nechat jen pro sebe radost z poznání Boha. Proto misijní neděle je projevem víry a také setkáním. V době, kdy se na každém kroku narážíme na egoismus, sebestřednost a neomalenost, projevy křesťanské lásky jako je solidarita, štědrost, soudržnost a vstřícnost naplňují radostí a nadějí.

Bůh odplát všem, kteří se podíleli na přípravě slavnostní mše svaté i odpoledního programu a také účastníkům za krásné modlitební a společenské odpoledne.

CPRS Mgr. Marta Řeháková

ROK RODINY ROK RODINY ROK RODINY

Vypráví dětem - pro rodiče s dětmi

Zahájení **25. listopadu**, dále každé pondělí od **9.30 hod. - 11. hod.**

Adventní výlet do Starého zákona s nejmenšími. V pastoračním domě. Bibliodramata rodičů s dětmi. Tvoření - tentokrát adventních věnečků, které donesou rodiče s dětmi k požehnání.

Adventní věnec požehnán, už to není jen krásná předvánoční výzdoba - spíše rodině připomíná, že do jejich domu přichází sám Bůh a že všechno rozporuplné v každém jednotlivci i ve vzájemných vztazích znovu spojuje v jednotu.

Přijmout výzvu adventu znamená vyjít Bohu vstříc. Z Božího pohledu je jednou z těch „nejlepších“ věcí náš vztah s dětmi. Pojdme objevit podivuhodný svět maminek, tatínků a Boží místo v něm.

CPRS Mgr. Marta Řeháková

Dobré ráno se zamyšlením - 29. listopadu

Pozvání nejen pro starší. Pátek ráno po ranní mši sv. ve farní klubovně. Myšlenka dne, sdílení, výroba adventních věnečků. Děti budou vyrábět odpoledne od 16:00 v Pastoračním centru.

Duchovní obnova rodin

„Rodina biblická a současná“ s P. Bedřichem Horákem ThLic.

Sobota **14. 12. 2013** od 8.30 hod. do 15. hod v pastoračním domě.

DEN ARCIDIECÉZE

Otec arcibiskup **Jan Graubner** zve své věřící z farností olomoucké arcidiecéze v sobotu **23. listopadu 2013** na společně prožitý den do Olomouce, kde společným vyznáním víry zakončíme **Rok víry** a oslavíme **950. výročí obnovení diecéze**. Celodenní program poskytne věřícím bohatou nabídku duchovních i kulturních akcí a své dveře jim otevře také řada kostelů a dalších církevních budov.

Centrem programu bude slavnostní mše svatá v olomoucké katedrále sv. Václava v 10:00. Po ní bude připraveno pro všechny malé občerstvení a teplý čaj a odpoledne pak bohatá nabídka programu.

Odpoledne od 13.00 do 15.30 bude možné rozejít se do otevřených církevních objektů, kde budou připraveny tři druhy programových nabídek. K prohlídce s výkladem bude otevřena jak katedrála, tak také budovy Arcibiskupského paláce a kurie, Arcidiecézního muzea, Sarkandrovky kaple či teologické fakulty.

Souběžně bude probíhat také množství prezentací. Zájemcům se představí například **Maltéžská pomoc, Charita, církevní školy** všech stupňů nebo **Centrum pro školy, pro rodiny, pro mládež a pro katechezi**. Všichni zmiňovaní budou mít připravený pestrý program, který bude jakousi ochutnávkou toho, co ve své činnosti dělají.

Třetí možností pak bude využít příležitosti ke ztišení a modlitbě. K moderované adoraci bude otevřena kaple sv. Anny vedle katedrály, v kostele sv. Mořice zase bude probíhat četba Božího slova doprovázená hudbou.

Celodenní program bude zakončen společnou adorací a svátostným požehnáním od **16:00 v katedrále**. Po celý den bude také otevřen farní dům se zázemím pro rodiče s malými dětmi. Každý účastník dostane při příchodu brožurku s potřebnými informacemi i písněmi k bohoslužbám, proto nebude potřeba brát si kancionál.

Vypravíme autobusy ze Vsetína a V. Polanky, přihlášky v sákrístii nebo v kanceláři do **10. listopadu 2013**, děti, ministranti a schola zdarma.

CÍRKEVNÍ RESTITUCE

Stav restitucí v našem Vsetínském děkanátu

Do 31. 12. 2013 vyzve církevní subjekt (např. farnost, řád, biskupství) – za náš děkanát vybízí Arcibiskupství olomoucké - povinnou osobu (Státní pozemkový úřad, Lesy České republiky, státní organizace) k vydání konkrétní věci, která patřila do původního církevního majetku.

Církevní subjekt musí prokázat, že byl vlastníkem nárokované věci v období 25. 2. 1948 – 1. 1. 1990 a doložit, že na něm byla spáchána majetkové křivda. Na Arcibiskupství již byly odevzdány všechny potřebné dokumenty za všechny farnosti z našeho děkanátu.

Nemovitosti pro restituce byly zjišťovány prostřednictvím pozemkových knih (od r. 1874 do r. 1950), a doložením knihovnicích vložek s poznámkou o výkupu na základě zákona o nové pozemkové reformě č. 46/1948 Sb. Musela být provedena identifikace parcel podle dnešního stavu a zjištění současného vlastníka. Soukromý vlastník, obec a kraj nemovitost nevydává.

Stav restituovaných nemovitostí

Ing. Anna Špalková

Farnost	Vyvláštěno (ha)	Může být vráceno (ha)
Francova Lhota	0	0
Halenkov	0	0
Hošťálková	0	0
Hovězí	0	0
Lidečko	38,4519	36,3537
Liptál	26,5378	23,5476
Nový Hrozenkov	0,2993	0
Pozděchov	0	0
Pržno	11,0272	9,4962
Růžďka	1,0594	0
Valašská Polanka	0	0
Velké Karlovice	27,0927	19,9009
Vsetín	5,8923	0
Zděchov	0	0

FARNÍ KRONIKY 2013

Do farních společenství jsme přijali:

Terezie od Dítěte Ježíše Marie Burgetová * 28. 07. 2013

Julie Trochtová * 29. 07. 2012

Marie Simona Šestáková * 02. 09. 2013

Pozděchov:

Sára Hromadová * 09. 11. 2012

Antonín Adamuška * 14. 03. 2013

Šimon Pospěch * 15. 04. 2013

Valašská Polanka:

Lukáš Kratochvíl * 06. 02. 2013

Anna Jolana Juhaňáková * 13. 12. 2012

Mikuláš Juřica * 26. 06. 2013

Adam Daněk * 18. 06. 2013

Vít Daněk * 18. 06. 2013

Martina Kovářová * 02. 08. 2012

Viktorie Janáčková * 14. 06. 2013

Pro Boží požehnání si přišli:

Štěpán Minařík (Batelov) a Hana Novosadová (Malá Bystřice) 19.10.2013

Pozděchov:

Martin Pospěch (Pozděchov) a Hana Pospěchová, roz. Svobodová
(Pozděchov) 01. 06. 2013

Valašská Polanka:

Václav Vokáč (Nepomuk) a Žaneta Daňková (Nepomuk) 20. 4. 2013

Martin Kovář (Lužná) a Lenka Poláchová (Lužná) 24. 8. 2013

Zdeněk Hyžák (Valašská Polanka) a Veronika Srbová (Vsetín) 7. 9. 2013

V našich farních společenstvích jsme se rozloučili:

Anna Janošíková, roz. Vaňková 65 let, † 21. 10. 2013

Věra Kvitová, roz. Grulichová 89 let, † 28. 10. 2013

Pozděchov:

Františka Sochorová, roz. Maňáková 87 let, † 10. 03. 2013

Valašská Polanka:

Ladislav Filgas 88 let, † 24. 01. 2013

Josef Srba 77 let, † 31. 01. 2013

Zdeňka Fojtíková, roz. Žáková 68 let, † 19. 04. 2013

Jan Baranek 61 let, † 30. 04. 2013

Jaroslav Juřica 82 let, † 12. 06. 2013

Josef Babica 73 let, † 26. 07. 2013

Ludmila Daňková, roz. Vaňková 86 let, † 14. 09. 2013